

Sygn. akt VIII C 902/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko J. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 902/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 23 marca 2017 roku (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od J. R. kwoty 7.829,46 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana w dniu 14 stycznia 2009 r. zawarła umowę bankową o nr (...), na podstawie której otrzymała określoną kwotę pieniędzy. W związku z nieuregulowaniem należności, zobowiązanie wynikające z umowy stało się wymagalne. Następnie pierwotny wierzyciel, (...) Bank (...) S.A. w dniu 19 maja 2016 r. zbył wierzytelność przysługującą wobec pozwanej na rzecz powoda. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 5.277,07 zł. tytułem należności głównej oraz 2.552,39 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek.

(pozew k. 3- 5)

Nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi zasądził od J. R. na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami postępowania.

(nakaz zapłaty k. 23)

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. (sprzeciw k. 26- 27)

Pismem wniesionym w dniu 5 czerwca 2017 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia strona powodowa podniosła, że wobec niewywiązania się przez pozwaną z umowy kredytu, pierwotny wierzyciel wystawił w dniu 18 grudnia 2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi nadał klauzulę wykonalności w sprawie (...). Następnie pierwotny wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie postępowania

egzekucyjnego, które było prowadzone przez komornika sądowego J. Z.. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na stwierdzenie jego bezskuteczności. W związku z tym w ocenie strony powodowej doszło dwukrotnie do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, a wobec umorzenia postępowania egzekucyjnego w dniu 22 października 2015 r., a następnie wniesienia pozwu w dniu 21 marca 2017 r. z pewnością nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia.

(pismo k. 33- 36)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 51)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2009 r. J. R. zawarła z S. A. w P. umowę kredytu odnawialnego nr (...), na podstawie której bank przyznał limit kredytowy do kwoty 5.500 zł.

(umowa kredytu odnawialnego k. 37- 39, wniosek o kredyt odnawialny k. 40).

W dniu 18 grudnia 2009 r. S. A. w P. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), którym stwierdził zadłużenie J. R. z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) w kwocie 6.419,28 zł.

(bankowy tytuł egzekucyjny k. 42)

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez S. A. w P. przeciwko J. R. z tytułu umowy kredytu z dnia 14 stycznia 2009 r.

(postanowienie k. 44)

Postanowieniem z dnia 22 października 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko pozwanej wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(postanowienie k. 45- 46)

W dniu 19 maja 2016 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. umowę sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, w tym wierzytelności przysługującej wobec pozwanej.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 10- 14, wyciąg z załącznika k. 15)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda zadłużenie pozwanej na dzień 17 marca 2017 r. wynosiło łącznie 7.829,46 zł. w tym 5.277,07 zł. tytułem należności głównej oraz 2.552,39 zł. tytułem odsetek.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 9)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł o zasądzenie od J. R. kwoty 7.829,46 zł., wynikającej z zawartej przez pozwaną w dniu 14 stycznia 2009 r. z S. A. w P. umowy kredytu odnawialnego. Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Powyzszy zarzut zasluguje w pelni na uwzglednienie. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po uplywie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysluguje roszczenie, moze uchylc sie od jego zaspokojenia, chyba ze zrzeka sie korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega watpliwosci, ze zobowiazanie pozwanej wobec powoda wynika z umowy kredytu odnawialnego, na podstawie ktorej pierwotny wierzyciel- bank przyznal limit kredytowy do kwoty 5.500 zl. Zatem jest to swiadczenie zwiazane z prowadzeniem przez pierwotnego wierzyciela dzialalnosci gospodarczej. W mysl przepisu art. 118 kc jezeli przepis szczegolny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesiec, a dla roszczen o swiadczenia okresowe oraz roszczen zwiazanych z prowadzeniem dzialalnosci gospodarczej- trzy lata. Wobec tego nie ulega watpliwosci, ze termin przedawnienia roszczen wynikajacych z umowy kredytu odnawialnego wynosi 3 lata. W mysl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna sie od dnia, w ktorym roszczenie stalo sie wymagalne. Strona powodowa nie wskazala daty wymagalnosci dochodzonego roszczenia. Dla potrzeb rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy mozna przyjac, ze roszczenie objete pozwem stalo sie wymagalne najpозniej w dniu 18 grudnia 2009 r., kiedy to pierwotny wierzyciel wystawil bankowy tytul egzekucyjny. Zatem od tej daty Sad liczyl poczatek biegu terminu przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt.1 kc kazda czynnosć podjeta przed sadem lub organem powolany do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczen danego rodzaju, przedsiwzieta bezposrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przerywa bieg przedawnienia. Z zalaczonych przez powoda dowodow w postaci dokumentow wynika, ze postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. Sad Rejonowy dla Lodzi Widzewa w Lodzi nadal klauzule wykonalnosci bankowemu tytulowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez S. A. w P. przeciwko J. R. z tytulowi umowy kredytu z dnia 14 stycznia 2009 r. Nastepnie pierwotny wierzyciel zlozyl wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej, ktore zakonczylo sie wydaniem w dniu 22 pazdziernika 2015 r. przez Komornika Sadowego przy Sadzie Rejonowym dla Lodzi Widzewa w Lodzi postanowienia o umorzeniu wobec stwierdzenia bezskutecznosci egzekucji. Nie ulega watpliwosci, ze zarowno nadanie klauzuli wykonalnosci bankowemu tytulowi egzekucyjnemu, jak i zlozenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przerwalo bieg przedawnienia roszczenia, ale tylko w stosunku pomiedzy pozwana, a pierwotnym wierzycielem. Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy bowiem identycznosc wierzytelnosci, niezbedna jest identycznosc podmiotu, na rzecz ktorego dana czynnosć, obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia, zostala dokonana (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 2014 roku, II CSK 196/14, LEX nr 1622306). Podkreslc nalezy, iz wyzej wymieniony wyrok SN stanowi zapoczatkowanie linii orzeczniczej, lagodzacej kryteria przedawnienia w obrocie konsumenckim. Orzeczenie to dotyczylo skutkow materialnoprawnych zlozenia wniosku o wszczęcie egzekucji, lecz w uzasadnieniu wyroku SN zajal stanowisko majace o wiele szersze znaczenie. W uzasadnieniu wyroku wyrazono poglad, ze w postępowaniu egzekucyjnym „przerwanie przedawnienia następuje pomiedzy stronami postępowania o ile z istoty laczonego je stosunku prawnego wynika, ze sa materialnie zobowiazane. Poglad ten wydaje sie w ocenie Sadu logiczny i w pelni rozumialy, zwlaszcza przy uwzglednieniu faktu, iz banki (do dnia 1 sierpnia 2016 r.) korzystaja ze szczegolnej ochrony prawnej w postaci bankowego tytulowi egzekucyjnego. Jednoczesnie ochrona ta nie rozciaga sie na inne podmioty, w tym rowniez nabywcow wierzytelnosci, pierwotnie przyslugujacych bankowi. Nie ma zadnych racjonalnych podstaw do uznania by nabywca wierzytelnosci, nie będacy bankiem, mial korzystac z dobrodziejstw (...) (w tym rowniez dobrodziejstwa w postaci przerwania biegu przedawnienia jedynie na skutek zlozenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalnosci). Powyzsze stanowisko znalazlo potwierdzenie w uchwale Sadu Najwyzszego z dnia 29 czerwca 2016 r. podjetej w sprawie o sygn. akt III CZP 29/16, zgodnie z ktora nabywca wierzytelnosci niebędacy bankiem nie moze powolywac sie na przerwe biegu przedawnienia spowodowana wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytulowi egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzule wykonalnosci (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Biorac pod uwage powyzsze rozważania, roszczenie powoda przedawnilo sie najpозniej w dniu 18 grudnia 2012 r. Tymczasem powodztwo w przedmiotowej sprawie zostalo wytoczone dopiero w dniu 23 marca 2017 r. W związku z przedawnieniem naleznosci glownej, nie ulega watpliwosci, ze przedawnieniu uleglo rowniez roszczenie o odsetki od naleznosci glownej.

Wnoszac o zasadzenie kwoty dochodzonej pozwem powod przedstawil nadto wyciag z ksiag rachunkowych z dnia 17 marca 2017 roku. Nalezy jednak zauwazyć, ze wyciag z ksiag funduszu sekurytyzacyjnego nie ma mocy prawnej

dokumentu urzędowego, zatem nie stanowi on dowodu tego, co zostało w nim zaświadczone i nie korzysta ze szczególnych uprawnień procesowych co do jego mocy dowodowej w niniejszym procesie przeciwko konsumentowi. W wyroku z dnia 11 lipca 2011 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt P 1/10 (Dz.U. 2011, Nr 152, poz. 900), Trybunał Konstytucyjny orzekł bowiem, że art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2004, Nr 146, poz. 1546 ze zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny ocenił część przepisu ustawy o funduszach inwestycyjnych, która nadaje księgom rachunkowym funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągom z tych ksiąg moc prawną dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta. Znaczenie art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych polegało na zmianie reguł dowodowych w postępowaniu cywilnym. Konsument, pozwany przez fundusz sekurytyzacyjny, który kwestionował istnienie albo wysokość zobowiązania musiał wykazać, że nie jest dłużnikiem z tytułu zobowiązań nabytych przez fundusz sekurytyzacyjny i ujętych w jego księgach rachunkowych. Konsekwencją tego przywileju było pogorszenie sytuacji procesowej dłużnika, który musiał bronić się przed powództwem podmiotu wobec którego nie zaciągał zobowiązania. Gdyby wierzytelność nie została zbyta na rzecz funduszu, pierwotny wierzyciel występując z powództwem przeciwko dłużnikowi nie mógłby korzystać ze specjalnych uprawnień procesowych. W omawianym wyroku Trybunał stwierdził brak konstytucyjnie wartościowych argumentów uzasadniających utrzymywanie zakwestionowanego przywileju procesowego, wskazując, że uprzywilejowanie ksiąg rachunkowych funduszy sekurytyzacyjnych i wyciągów z tych ksiąg w postępowaniu cywilnym prowadzi do naruszenia zarówno zasady równości stron w procesie cywilnym, jak i zasady sprawiedliwości społecznej wyrażonej w art. 2 konstytucji, co jest rozwiązaniem sprzecznym z konstytucyjną zasadą polityki państwa wynikającą z art. 76 konstytucji - zasadą ochrony praw konsumentów. Przywilej funduszu sekurytyzacyjnego powodowa, bowiem umocnienie istniejącej z natury rzeczy przewagi wyspecjalizowanego podmiotu rynku kapitałowego wobec konsumenta.

Uwzględnienie podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa.